

ת"פ (קריות) 54205-08-24 - מדינת ישראל נ' מרשה מאיר טללה

ת"פ (קריות) 54205-08-24 - מדינת ישראל נ' מרשה מאיר טללהשלום קריות

ת"פ (קריות) 54205-08-24

מדינת ישראל

נגד

מרשה מאיר טללה

בית משפט השלום בקריות

[17.11.2024]

כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בעבירת פציעה כשהעברין מזוין, לפי סעיף 334 + 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 15.8.24 בשעות הבוקר המוקדמות שהו הנאשם וחברו לעבודה (להלן - המתלון) בביתו של הנאשם ושתו משקאות אלכוהוליים. בהמשך שהו השניים מחוץ לדירת הנאשם, ישבו על ספסל ושוב שתו משקאות אלכוהוליים. הנאשם ביקשה מהמתלון שיקנה לו בירה וכשזה סירב, נטל מהרצפה מוט זווית עשוי ברזל שהיה במקום והכה באמצעותו בחוזקה מספר מכות בראשו של המתלון. למתלון נגרמו חמש פציעות מדממות בקרקפת והוא פונה באמבולנס לטיפול דחוף בבית החולים שם אובחן כסובל מארבעה חתכים בצד ימין של הראש, דמם תת עכבישי קטן טמפורלי ודימום אקסטר-אקסיאלי תת דוראלי טמפורלי בשמאל בעובי 3 מ"מ. המתלון עבר סגירת פצעים באמצעות סיכות ואושפז למשך יממה במחלקה נוירוכירורגית.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

2. ב"כ המאשימה הגישה טיעון כתוב והוסיפה טיעון על פה. הודגשו הערכים המוגנים שנפגעו, חומרת המעשה והנזק שנגרם. הוגשו תמונות החבלה ומסמכים רפואיים (ע/2 ו-ע/3 בהתאמה) והודגש כי המתלון נחבל קשות בראשו ונזקק לטיפול רפואי. נטען כי מתחם ענישה נע במקרה זה בין 14-36 חודשי מאסר בפועל והוצגה פסיקה. ברמה האופרטיבית עתרה המאשימה לעונש מאסר בפועל הממוקם בחלקו האמצעי של מתחם הענישה וענישה נלווית.

3. ב"כ הנאשם טענה כי מדובר באירוע ספונטני שלא תוכנן מראש במהלך שתיית אלכוהול משותפת וכי הנאשם לא הצטייד בכלי התקיפה מבעוד מועד אלא מצאו במקום. ההגנה עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 8-16 חודשי מאסר והציגה פסיקה. הודגש כי מדובר בנאשם שעברו התיישן; הוא הודה בהזדמנות הראשונה וקיבל אחריות מלאה על מעשיו; תקופת המעצר קשה עבורו ועבור משפחתו והוא אף נחבל בידו בין כותלי בית המעצר ונזקק לטיפול רפואי (ע"1). לאור כל זאת עתרה הסנגורית למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם לו עתרה.
4. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו, סיפר על מערכת יחסים חברית עם המתלונן ותאר את מצוקתו מאז האירוע. כן תיאר את מצבו הכלכלי הקשה וציין שברצונו לשקם את חייו ולהוכיח את יכולותיו לילדיו. דיון והכרעה
- קביעת מתחם הענישה
5. דומה שאין שיחלוק על חומרת האירוע והסיכון שנבע ממנו לגופו של המתלונן ואף מעבר לכך. מדובר במספר מכות בראשו של אדם באמצעות מוט ברזל ואין צורך בהסברים מפורטים לצורך הבנת חומרת המעשה ופוטנציאל הסיכון ממנו. כמו כן עיון בתמונות ובמסמכים הרפואיים לא מותיר כל מקום לספק בדבר חומרת הפגיעה.
6. הערכים המוגנים שנפגעו בשל מעשי הנאשם ברורים. מדובר בפגיעה בשלום גופו, ביטחונו ושלווה נפשו של המתלונן. הפגיעה בערכים אלו במקרה זה גבוהה לאור השימוש בנשק קר בדמות מוט ברזל, חומרת הפגיעות ופוטנציאל הנזק. אלימות כגון זו, המתרחשת במרחב הציבורי, מטילה אימה על הציבור ופוגעת קשות בתחושת הביטחון של הפרט והחברה. בעניין זה צוין כי "תופעת האלימות במרחב הציבורי גואה ופוגעת פגיעה קשה בתחושת הביטחון המוקנית לכל אדם להתהלך חופשי, מבלי שיחוש פחד או חשש שמא ייפול קורבן לתקיפה ספונטנית" (רע"פ 7645/20 שלמה כהן נ' מדינת ישראל (18.11.2020)).
7. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה אציין כי הגם שמקובל עליי שמדובר באירוע ספונטני שלא תוכנן מראש, אין בכך להוות נסיבה לקולה ואדגיש שלפי עובדות כתב האישום המתלונן לא התגרה בנאשם ולא עשה דבר שיכול היה לעורר את חמתו זולת סירובו לקנות עבורו משקה אלכוהולי. כן אדגיש שלא היה מדובר במכה בודדת אלא בהתאם לעובדות כתב האישום מדובר היה "במספר" מכות ולמתלונן נגרמו ארבעה חתכים בראש. מנגד, הבאתי בחשבון שהנאשם לא הצטייד במוט אלא מדובר בחפץ שהיה מונח במקום. בין השניים קיימת היכרות חברית וביום האירוע הם אף בילו יחד ושתו משקאות אלכוהוליים כך שהאירוע לבטח הפתיע את המתלונן ובנוסף לנזק הגופני גרם לו לפגיעה בביטחונו האישי ובתחושת האמון בחברו - הנאשם. ביחס לנזק שנגרם אזי, כפי שצוין לעיל, מדובר בנזק ממשי כפי שניתן לראות בתמונות ובמסמכים הרפואיים ועל רקע העובדה שמקורו בתקיפה באמצעות מוט ברזל בראש, פוטנציאל הנזק היה אף גבוה יותר.
8. בית המשפט העליון קבע בשורה ארוכה של מקרים כי על בתי המשפט לתרום תרומתם בביעור נגע האלימות הפושה בחברה וציין כי "יש להימנע מגישה סלחנית כלפי עבירות אלימות, ההולכות וגוברות במרחב הציבורי, וזאת על ידי שליחת מסר מרתיע לפיו העונש הראוי בגין יהא מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח" (רע"פ 5128/21 אחמד סלאמה נ' מדינת ישראל (15.8.2021)).

9. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים, בשינויים המחויבים (לרבות חומרת העבירה שיוחסה לנאשמים השונים מול זו שיוחסה כאן): רע"פ 5955/23 שלומי בן שמשון נ' מדינת ישראל (14.8.2023), בו הורשע נאשם בעבירת פציעה כשהעברין מזוין ונידון ל-12 חודשי מאסר בפועל. הנאשם היכה בחוזקה את אב גרושתו בראשו באמצעות אבן וגרם לו לפציעות בראשו; רע"פ 1601/14 פרץ נ' מדינת ישראל (3.3.2014), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של הנאשם על חומרת עונשו - 10 חודשי מאסר בפועל, לאחר שתקף את המתלונן באמצעות בקבוק זכוכית בראשו; רע"פ 8699/15 אחמד אבוהאני נ' מדינת ישראל (17.12.2015), בו נידון נאשם ל-8 חודשי מאסר בפועל לאחר שהיכה אחר באמצעות חפץ חד בראשו ופצע אותו; רע"פ 3682/22 אסף גול נ' מדינת ישראל (2.6.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות פציעה בנסיבות מחמירות (תוך שימוש בנשק קר) ואיומים ונידון לתשעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים. במקרה זה הכה הנאשם במתלונן באגרופים, הצמיד אולר לאוזנו ואיים להרגו. למתלונן נגרמו חתך שטחי בקרקפת ושריטות מאחורי אוזנו השמאלית. בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם וציין כי "העונש אשר בית משפט השלום גזר על המבקש הולם את חומרת מעשיו, מתחשב כראוי במכלול נסיבות ביצוע העבירה ונסיבותיו האישיות - ואף מקל במידת מה עמו"; רע"פ 8505/21 ששקוב נ' מדינת ישראל (8.6.2022), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לאחר שתקף את המתלונן באמצעות אלה. למתלונן נגרמו המטומות ושבר ברגלו ונקבע מתחם ענישה הנע בין 32-50 חודשי מאסר. על הנאשם, נעדר עבר פלילי ששולב בטיפול, הוטלו 32 חודשי מאסר בפועל; רע"פ 6817/22 אשר פריג' נ' מדינת ישראל (18.10.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות החזקת סכין ופציעה כשהעברין מזוין ונידון ל-12 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. במקרה זה, בשל סכסוך, דקר הנאשם את המתלונן בכף ידו השמאלית וגרם לו לחבלות וחתכים שהצריכו תפירה. נקבע כי מתחם הענישה נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל ובית המשפט העליון ציין כי "מעשים אלו דורשים ענישה הולמת ומרתיעה המבהירה כי סכסוכים אינם באים לפתרונם בדרך של אלימות. סופה של התנהלות אלימה שכזו, בגין עניין של מה בכך, ראוי שיהא עונש משמעותי של מאסר בפועל"; רע"פ 5778-03-22 אנור חסאן נ' מדינת ישראל (16.6.2022), בו נידון נאשם ל-12 חודשי מאסר בפועל בשל כך שחתך בסכין את רגלו של המתלונן; רע"פ 29072-05-22 מדינת ישראל נ' שמעון אזולאי (30.11.2022), בו נידון נאשם לעונש מאסר בן 18 חודשים (וכן הפעלת מאסר מותנה) בשל כך שדקר את המתלונן אגב סכסוך נהגים; רע"פ 15515-07-15 מדינת ישראל נ' אזולאי (12.9.2016), בו נידון נאשם ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות לאחר שהיכה את המתלונן בצוואת באמצעות פרופיל מתכת בראשו וגרם לו לחתכים שהצריכו תפירה.
10. סיכומי של דבר, בשים לב לכל האמור לעיל, אני סבור שמתחם הענישה ההולם את העבירה מושא עניינו נע בין 10-30 חודשי מאסר בצירוף ענישה נלווית. קביעת עונשו של הנאשם
11. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את גילו (יליד 1972) ואת הודאתו אשר ביטאה קבלת אחריות, הפנמת הפסול וכן חסכה זמן שיפוטי ובעיקר את עדות המתלונן. כן הבאתי בחשבון כי עברו הפלילי ישן יחסית ואף התיישן (בשנת 2023), אולם אין להתעלם מהעובדה כי הוא ריצה בעבר מאסרים בכליאה לרבות בעבירות אלימות (לאחרונה בשנת 2016). כן הבאתי בחשבון את הפגיעה שתגרם לו בשל עונש מאסר לא כל שכן על רקע מצוקת הכליאה הקיימת בתקופה זו. הבאתי עוד בחשבון את מצבו הכלכלי הנטען והנזק שנגרם לו בשל תקופת המעצר כעולה מדבריו.

12. מוסכם על הצדדים שאין מקום במקרה זה לשקול שיקולי שיקום ומכאן שיש להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל ואף ההגנה לא ביקשה אחרת. סבור אני שחומרת המעשה מחייבת את העדפת שיקולי ההלימה וההרתעה ואין מנוס מהטלת ענישה מחמירה. הדברים מתחדדים לאור העובדה כי מסוכנותו של הנאשם כלל לא נבחנה על ידי גורם מקצועי אולם הבאתי בחשבון את ההרתעה שיצר ההליך הפלילי לרבות תקופת המעצר עד כה ואפנה בעניין זה לדברי הנאשם. בסיכום הדברים, דעתי היא שיש לגזור על הנאשם עונש בשליש הראשון של מתחם הענישה (ראו בהשוואה: ע"פ 652/23 עבאס מחאג'נה נ' מדינת ישראל (24.4.2023); ע"פ 280/23 מדינת ישראל נ' Ibrahim Yahia (18.5.2023), Alnour Abker), פסקה 9).
13. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 14 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו- 16.8.24.
- ב. מאסר על תנאי למשך ארבעה חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים כל עבירת אלימות פיזית כלפי גוף האדם.
- ג. פיצוי למתלונן, ע"ת מס' 3, בסך 7,000 ₪. הפיצוי ישולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.3.25 ובכל 1 לחודש שלאחריו. המאשימה תמציא בתוך 30 יום למזכירות את פרטי המתלונן ותביא לידיעתו את תוכנו של גזר הדין. מובהר שאין בכך למצות את מלוא נזקיו של המתלונן והוא רשאי להגיש תביעה אזרחית. הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים. ניתן היום, ט"ז חשוון תשפ"ה, 17 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.